

РЕШЕНИЕ

№ 613

гр. Плевен , 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на тридесет и първи май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светла Илм. Замфирова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от Светла Илм. Замфирова Гражданско дело № 20214430101675 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по подадена искова молба от П. АС. АС. против *** ***, с посочено правно основание чл. 178, ал.1, т.3, вр. чл. 179, ал.1 от ЗМВР, вр. чл. 187, ал. 5, т.2 от З МВР и чл. 86 от ЗЗД. В срока по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответната страна.

Съдът, преценявайки поотделно и в съвкупност събраните доказателства, както и доводите и становищата на страните, намира за установено следното:

Предметът на делото е присъждане на възнаграждение по служебно правоотношение, които дела са подсъдни на районен съд, независимо от цената на иска. Спорът е родово и местно подсъден на районен съд.

Искът е процесуално допустим. Предявен е в срок от представител по пълномощие на лице с правен интерес от производството.

Не е спорно, че през процесния период ищецът е бил в служебно

правоотношение с ответника, възникнало на основание Закона за министерството на вътрешните работи.

Актовете относно съществуването на служебното правоотношение през процесния период - заповеди за назначаване / преназначаване и съответният акт за встъпване в длъжност за длъжностите, които е заемал ищецът през процесния период, са приложени като доказателства по делото.

Предявеният иск е неоснователен, както по основание, така и по размер като неоснователен по съображения, изложени по-долу.

Относно претенцията за трансформиране на нощния труд в дневен чрез умножаване с коефициент и заплащане на допълнително възнаграждение за нощен труд като извънреден такъв за процесния период, следва да се обърне внимание върху следните факти:

Ищецът претендира допълнително възнаграждение за извънреден труд, положен от него през процесния период, които часове той е получил при умножаване общия брой изработени часове нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва върху главницата и лихва за забава. За да обоснове претенцията си, той се позовава на чл. 9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Съгласно тази разпоредба, при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място. Ищецът излага аргументи, че в нормативните актове, уреждащи полагането, отчитането и заплащането на държавните служители по ЗМВР липсва изрична норма за трансформирането на нощния труд в дневен, поради което следва субсидиарно да се приложи общата НСОПЗ.

Претенцията на ищеца е неоснователна, защото НСОПЗ се прилага за работниците и служителите по трудово правоотношение във всички предприятия по смисъла на § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, независимо от формата на собственост и източниците на финансиране, с изключение на служителите по трудово правоотношение в държавната администрация, за които се прилага чл. 107а КТ (чл. 2, ал. 2 НСОПЗ). Ищецът е *** служител и неговото служебно правоотношение е

уредено в специалния ЗМВР. Правилото за преизчисляване на часовете положен нощен труд към дневни часове се прилага за работещите по трудово правоотношение, защото в КТ е регламентирана различна нормална продължителност на дневния и на нощния труд. Нормалната продължителност на работното време през деня е до 8 часа (чл. 136, ал. 3 КТ), а на работното време през нощта при 5-дневна работна седмица е до 7 часа (чл. 140, ал. 1, изречение второ КТ).

Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗМВР „Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в *** е 8 часа дневно и 40 часа седмично при петдневна работна седмица". Тази разпоредба изрично и императивно определя нормалната продължителност на работното време в брой часове - 8 часа. По нейния смисъл „8 часа дневно" означава 8 астрономически часа продължителност на работния ден, независимо от частта от денонощието, в която е разположен работния ден - през деня или през нощта от 22 до 6 часа. За

сравнение чл. 136, ал. 3 от КТ си служи с термина „през деня", а в чл. 140, ал. 1 от КТ законодателят е използвал термина „през нощта". Следователно определението „дневно" по смисъла на чл. 187, ал. 1 от ЗМВР се отнася за продължителността на работния ден, както през дневната част на денонощието като „дневен труд", така и през нощта като „нощен труд". Като нощен трудът на държавните служители в ***, съгласно чл. 187, ал. 3, изречение четвърто ЗМВР, се определя по следния начин: „При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22 и 6 часа, като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24 - часов период." Тази разпоредба е продължение на чл. 187, ал. 1 от ЗМВР и предвижда, че само трудът, който се полага при работа на смени и в интервала от 22 до 6 часа е нощен. Нормата, регламентираща 8 - часова продължителност на работното време е установена в закон (чл. 187, ал. 1 и 3 ЗМВР) и се ползва с презумпцията за конституционност и задължителност за прилагането ѝ, докато не бъде оспорена пред Конституционния съд от органите по чл. 150 от Конституцията на Република България (КРБ) и не бъде призната за противоконституционна, съгласно чл. 151, ал. 2 от КРБ. *(правна*

консултация на проф. *** по прилагането на чл. 187, ал. 1 във вр. с ал. 3 ЗМВР, рег. № *** г. /

Израз на последователността на законодателя по този въпрос е и ЗИД ЗМВР (Обн., ДВ, бр. 60 от 7.7.2020 г.) За да се избегне нееднозначното тълкуване на съдържанието на нормата на чл. 187 ЗМВР, която обосновава и разнородната практика на съдилищата при нейното прилагане при решаването спорове, идентични със спора по това дело, в нейния текст са извършени редакции, **които са в сила от 11.07.2020 г.** В ал. 1 е създадено изречение трето, което гласи, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период, а новата ал. 4 на същия член гласи, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на работното време през нощта по ал. 1.

Действащата към момента Наредба № 8121з-1353 за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима за дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в *** (Обн., ДВ, бр. 107 от 18.12.2020 г., в сила от 1.1.2021 г.), в чл. 21, ал. 3, както и в чл. 22, ал. 3 от предхождащата я Наредба № 8121з-1174 за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима за дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в *** (Обн., ДВ, бр. 93 от 30.10.2020 г., в сила от 3.11.2020 г.), е регламентирано, **че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент 1 съгласно чл. 187, ал. 4 от ЗМВР.**

Следователно, нормата на чл. 187 ЗМВР е действаща правна норма и нейното действие не може да бъде дерогирано или суспендирано, още по-малко от подзаконов нормативен акт като НСОПЗ. В подкрепа на изложените доводи е приетото в решение № 197 от 07.10.2019 г. на ВКС по гр.д. № 786/2019 г. на IV г.о., постановено по реда на чл. 290 ГПК. В него е указано, че при работа на смени (дежурства), работното време на държавните служители в *** се отчита по специален ред, което прави недопустимо аналогичното приложение на законите за държавните служители в

гражданските ведомства, включително конвертиране на часовете труд, положен през нощта, в дневни часове.

Елементите на служебното правоотношение на ищеца с ***** - *** във връзка със заплащането и компенсирането на извънредния труд са уредени от специалния ЗМВР, поради което общите разпоредби на КТ са неприложими. НСОПЗ не следва да се прилага за служители на ***, тъй като по отношение на тях в процесния период е действала друга наредба, в която липсва изрична норма, допускаща трансформация на нощните часове положен труд в дневни с определен коефициент. Налице е специална и изчерпателна нормативна уредба по отношение отчитането и заплащането на нощния труд в *** и следователно не може да намерят приложение разпоредбите на НСОПЗ. В З*** няма препращаща норма, която да даде основание да се прилагат субсидиарно, както разпоредбите на КТ, така и издадените въз основа на кодекса подзаконови нормативни актове, в т.ч. и НСОПЗ.

Ето защо, мотивите на ищеца за необходимост от субсидиарно прилагане на НСОПЗ са несъстоятелни и се основават на непълно и неправилно тълкуване на съдържанието на правните норми, които регламентират отчитането и заплащането на нощния труд на държавните служители по ЗМВР.

Предвиденото в чл. 9 ал. 2 НСОПЗ, за която наредба изрично е посочено в чл. 2 ал. 3, че не се прилага за служителите по трудово правоотношение в държавната администрация, за които се прилага чл. 107а от КТ и в този смисъл още по - малко тази наредба е приложима за държавните служители по ЗДСл и ЗМВР, превръщането на нощния труд в дневен цели да установи, дали в рамките на съответния отчетен период има положен извънреден труд. Тъй като в КТ е предвидена различна продължителност на допустимия нощен труд в сравнение с дневения такъв, законодателят е използвал математически алгоритъм, чрез който нощният труд се приравнява на дневен, за да стане възможно събирането му с отработените дневни часове, съпоставянето му с нормалната продължителност и съответно констатиране налице ли е положен извънреден труд. Превръщането става чрез умножаване на отработените нощни часове с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за

подневно отчитане на работното време за съответното работно място, т.е. $8 : 7 = 1,143$. Разпоредба, идентична на тази на чл. 9 ал. 2 от НСОПЗ, с основание не е предвидена в наредбите по чл. 187 ал. 9 от ЗМВР, защото за държавните служители нормална продължителност на дневния и нощния труд съвпада и коефициентът, изчислен по горепосочения начин, би бил С тези мотиви идентични искове на държавни служители по ЗМВР са окончателно отхвърлени от въззивна инстанция.

Важно е също да бъде отбелязано, че преценката на органа, на когото е делегирана компетентност по издаване на наредбите по чл. 187 ал. 9 от ЗМВР - министъра на вътрешните работи - както за въвеждането на коефициент на превръщане на нощния труд в дневен, така и за отпадането на този коефициент, е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Факт е, че подобна разпоредба за превръщане на часовете нощен труд към дневни с коефициент 1,143 не съществува в наредбата, относима към исковия период, и отсъствието ѝ в подзаконовия нормативен акт е в синхрон с разпоредбите на чл. 187 ЗМВР.

Не е налице твърдяната от ищеца празнота в правото, която да подлежи на запълване, защото уредбата на материята в ЗМВР не е непълна, а изчерпателна - законът съдържа същата пълна уредба на правоотношенията по повод полагането на труд в ***, каквато се съдържа и в КТ относно трудовите правоотношения, и в ЗДСл за служебните правоотношения в държавната администрация, а подзаконовият нормативен акт - наредбата по чл. 187 ал. 9 от ЗМВР, няма основание да предвиди превръщане на нощния труд в дневен, защото разпоредбите му са обусловени от предвидената в чл. 187 ал. 1 от ЗМВР, еднаква нормална продължителност на часовете дневен и нощен труд. При паралелното действие на норми, уреждащи една и съща материя, приложение намират специалните норми, които изключват действието на общите.

Общият закон може да се приложи само в случай, че специалният препраща към него или ако в специалния закон изобщо липсват разпоредби, уреждащи подобен вид правоотношения. В случая, специалният регламент е в чл. 187, ал. 1 ЗМВР. Нормата, регламентираща 8 - часова продължителност

на работното време е установена в закон (чл. 187, ал. 1 ЗМВР) и се ползва с преумпцията за конституционност и задължителност за прилагането ѝ докато не бъде оспорена пред Конституционния съд от органите по чл. 150 от Конституцията на Република България (КРБ) и не бъде призната за противоконституционна, съгласно чл. 151, ал. 2 КРБ. Следователно, нормата на чл. 187, ал. 1 ЗМВР е действаща правна норма и нейното действие не може да бъде дерогирано или суспендирано, още по-малко от подзаконов нормативен акт като НСОПЗ.

Да се извърши преизчисляване на часовете нощен труд към дневни такива с коефициента, посочен от ищеца и получен от съотношението на продължителността на дневния труд и продължителността на нощния труд, регламентирана в КТ и приложима за лица, работещи по трудово правоотношение, би означавало с неприложим към материята подзаконов акт да бъде дерогирано действието на законовата норма, която регламентира специалната осемчасова продължителност на нощния труд за лицата, назначени по ЗМВР и

работещи на смени, което е недопустимо и противоречи с принципа на йерархия на нормативните актове.

В този смисъл, че не е необходимо трансформиране на часовете положен нощен труд, е било и виждането на министъра на вътрешните работи в хода на процедурата по издаване на Наредба № 8121з—592/25.05.2015 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в ***, възприето от Докладната записка рег. № *** от *** г., изготвена от дирекция Правно - нормативна дейност в ***, която е приложена като доказателство. Действително, за период от около девет месеца, който е извън процесния, през който е действала Наредбата от 11. 08. 2014 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в ***, се е извършвало преизчисляване на часовете положен нощен труд към дневни, което е било в

несъответствие с ЗМВР. Това е поправено с Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г. Същият подход е възприет и при създаването на действащите през процесния период две наредби:

- Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима за дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в *** (Обн. ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г., в сила от 02.08.2016 г. отменена с Решение № 16766 от 10.12.2019 г. на ВАС по адм.дело №8601/2019 г., обнародвано на 14.01.2020 г., ДВ, бр. 4);
- Наредба № 8121з-36 от 07.01.2020 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима за дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в МВР.

Ето защо, основният мотив на ищеца, че в подзаконовата нормативна уредба, отнасяща се до прилагането на ЗМВР при полагането, отчитането и заплащането на труда на работещите на смени служители със статут на държавни служители по ЗМВР е налице празнота и тя следва да бъде запълнена със субсидиарно прилагане на трудовото право, е несъстоятелен.

Отсъствието на норма, която да регламентира преизчисляване на часовете нощен труд с коефициент, равен на отношението на нормалната продължителност на работното време през деня и нормалната продължителност на работното време през нощта, не означава, че е налице празнота в правната уредба, а означава, че органът, комуто е делегирано правомощието по създаването на наредба относно полагането и отчитането на труда, е последователен и така в пет последователни наредби, втората и третата от които са действали през процесния период, а именно:

- Наредба № 8121з—592 от 25.05.2015 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното

работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители

в *** (Обн. ДВ, бр. 40 от 02.06.2015 г., в сила от 01.04.2015 г., отменена с Решение № 8585 от

11.07.2016 г. на ВАС по адм.дело №5450/2016 г., обнародвано на 29.07.2016 г., ДВ, бр. 59);

- Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима за дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители
- в *** (Обн. ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г., в сила от 02.08.2016 г. отменена с Решение № 16766 от 10.12.2019 г. на ВАС по адм.дело №8601/2019 г., обнародвано на 14.01.2020 г., ДВ, бр. 4);
- Наредба № 8121з-36 от 07.01.2020 г. за реда за организацията и разпределянето на
- работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното
- работно време, режима за дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители
- в МВР
- Наредба № 8121з-1174 за реда за организацията и разпределянето на работното
- време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време,
- режима за дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в ***
- Наредба № 8121з-1353 за реда за организацията и разпределянето на работното
- време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време,
- режима за дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в *** (
- не урежда такъв коефициент, защото по 3 МВР нормалната продължителност на работното време през деня и през нощта е еднаква и този коефициент е 1.

По отношение на искането за заплащане на нощния труд като извънреден.

Ищецът претендира, че часовете нощен труд, които биха се получили като разлика между броя на положените часове нощен труд, преизчислени с коефициент 1,143, и реално отработените и заплатени часове, следва да му бъдат заплатени като извънреден труд. Тази претенция е неоснователна. В чл. 176 от ЗМВР изрично е посочено, че възнаграждението на държавните служители в *** се състои от основно възнаграждение и допълнителни възнаграждения. В чл. 178 ЗМВР са посочени допълнителните възнаграждения, които се изплащат на служителите, като сред тях в т. 3 е и възнаграждението за извънреден труд. ЗМВР прави ясно разграничение между извънреден и нощен труд. Правото на изплащане на допълнително възнаграждение за нощен труд е регламентирано в чл. 179, ал. 1 от ЗМВР. В ал. 2 на същия член е посочено, че размерът на допълнителните възнаграждения за нощен труд се определя със заповед на министъра на вътрешните работи, докато размерът на допълнителните възнаграждения за извънреден труд е определен в чл. 187, ал. 6 от ЗМВР. В ал. 5 на същата разпоредба изрично е посочено, че извънредният труд представлява работа извън редовното работно време до 280 часа годишно, което за служителите от категорията на ищеца - служители, работещи на смени, се компенсира с възнаграждение за извънреден труд в размер на 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение. Видно от изложеното, законодателят ясно разграничава извънреден от нощен труд, като възнагражденията за извънреден труд са посочени в закона, а тези за нощен труд - в заповед на министъра на вътрешните работи. Заповедите на министъра на вътрешните работи, в които е посочен размерът на възнаграждението за нощен труд през процесния период, са Заповед № 8121з-1429/23.11.2017 г. (Обн. ДВ, бр. 98 от 08.12.2017 г., неофициален раздел) и Заповед № 8121з-156/5.02.2020 г. (Обн. ДВ, бр. 13 от 14.02.2020 г., неофициален раздел). В т. 1 и първата заповед е посочено, че „за всеки отработен нощен час или за част от него между 22 и 6 часа на държавните служители се изплаща допълнително възнаграждение за нощен труд в размер на 0,25 лв. ". Съгласно т. 2 на втората заповед „размерът на допълнителното възнаграждение за всеки отработен нощен час или за част от него между 22 и 6 часа е 1 лв. "

Извънреден е този труд, който се полага от служителя по разпореждане или без, но със знанието и без противопоставянето на работодателя и който труд попада извън установеното за служителя работно време. Полагането на нощен труд, когато е в рамките на установеното работно време, не се явява извънреден труд и с оглед неговата продължителност от 8 часа не се преобразува в дневен, умножен по съответния коефициент (в случая равен на 1), а се заплаща като нощен по смисъла на посочените по-горе две заповеди на министъра на вътрешните работи.

За да има извънреден труд и за да е налице право на държавния служител на заплащане на допълнително възнаграждение за извънреден труд, е необходимо служителят да е полагал дневен/нощен труд над/извън установеното работно време. Заплащането на нощния труд в рамките на установеното работно време (график на дежурство) от 8 часа е по смисъла на Заповед № 8121з-1429/23.11.2017 г. и Заповед № 8121з-156/5.02.2020 г. на министъра на вътрешните работи и доколкото при каквото и да е трансформиране на часовете нощен труд към дневен, последните ще бъдат умножени по коефициент 1, не се явяват допълнителни часове за заплащане. Нещо повече, дори при общата хипотеза (КТ, НСОП) е налично разбирането, че часовете в повече, които се получават при преобразуването на нощен в дневен труд не се явяват извънреден такъв. Тези часове в повече се заплащат също по реда, определен за заплащане на нощен труд, като компенсация се явяват именно тези часове в повече, заплатени обаче по реда за заплащане на нощния труд. Съгласно Писмо изх.№ 94-НН-198 от 29.08.2011 г. на МТСП, приложено като доказателство, и което е задължително предписание за всички работодатели по трудови правоотношения в качеството на МТСП на орган, осъществяващ контрола -по спазването на трудовото законодателство „когато нормалната продължителност на дневното работно време е 8 часа (чл. 136, ал. 3 КТ) и нормалната продължителност на нощното работно време е 7 часа (чл. 140, ал. 1 КТ), отношението е 8 ч.П ч., т.е. коефициентът за превръщане на нощните часове в дневни е равен на 1,143. Целта на този коефициент е да определи така възнаграждението на работника или служителя, че когато топ работи 7 часа през нощта, да получава трудово възнаграждение за 8 часа. Следователно в тези случаи работникът или служителят не_ работи извънредно по смисъла на чл. 143, ал. 1 КТ.

Получените часове в повече при преизчисляването на дневния и нощния труд създават неточно разбиране за наличието на извънреден труд. Извънреден труд би бил налице само ако работниците и служителите действително работят извън установеното за тях работно време." Следователно превръщането на нощните часове в дневни, съгласно НСОПЗ, е установено с цел увеличено заплащане на нощния труд, а не за заплащане на извънреден труд, какъвто е и основния извод от писмото.

Изводът е, че дори и при прилагането на общите трудови норми, на чието съдържание ищецът се позовава, за да обоснове претенцията си, е недопустимо преизчисляването на часовете нощен труд с коефициент 1,143 да служи за генериране на извънреден труд.

В този смисъл са и мотивите на влезлите в сила след потвърждаването им от въззивна инстанция Решение № 1264 от 15.10.2019 г., постановено по гр.д. № 2283/2019 г. Решение № 1320 / 24.10.2019 г. по гр.д. № 2299/2019 г. и др, по описа на Районен съд - Велико Търново, с които решения исковите за заплащане на нощен труд, получен при преобразуване на часовете нощен труд с коефициент 1,143 и заплащането им като извънреден, са отхвърлени.

Служителите, работещи на смени, какъвто е и ищецът, полагат труд по утвърдени графици за 24 часови дежурства. Отработеното време се отчита в часове. Това отработено време при отчитането се сравнява с нормата за съответния месец, получена при умножаването на броя на работните дни за месеца по 8.

Когато отработените часове не превишават месечната норма, на ищеца се заплаща само допълнително възнаграждение за нощен труд в размер на 0,25 лв., а от февруари 2020 г. - по 1,00 лв. за всеки час положен нощен труд. Когато обаче той е отработил в повече от нормата, часовете в повече се компенсират с възнаграждение за извънреден труд. Това са първите два вида нощен труд - положен по график в рамките на месечната норма и положен по график над месечната норма.

От писмените доказателства е видно също, че положеният от ищеца през процесния период нощен труд е правилно отчетен, полагащото му се допълнително възнаграждение е правилно определено и заплатено.

Следователно, претенцията на ищеца за заплащане на извънреден труд е неоснователна.

Претенцията за лихви има акцесорен характер и е в пряка зависимост от дължимостта на главницата. В настоящия отговор са изложени основания за недължимост на главните вземания (възнаграждението за положен извънреден труд), поради което и претенцията за лихви се явява неоснователна.

С оглед на изложеното, съдът счита, че следва да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск и акцесорния за мораторна лихва като неоснователни.

Съобразно изхода на процеса, разноските по делото се възлагат на ищеца.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения иск от П. АС. АС. ЕГН ***** против *** *** - ***, представлявана от *** *** - ***, чрез процесуален представител ***. *** СТ. М. Н., адрес на призоваване: гр.Плевен 5800, ул. *** №*** тел. ***, с посочено правно основание чл. 178, ал.1, т.3, вр. чл. 179, ал.1 от ЗМВР, вр. чл. 187, ал. 5, т.2 от ЗМВР и чл. 86 от ЗЗД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____